

[Elmquist.]

midler i selve virksomheden. Til fordel for at man gør det, tjener, at det kun drejer sig om en tiendedel, og endvidere at de virksomheder, der danner pensionskasser, som regel hører til de godt konsoliderede. Til fordel for at give pensionskasserne adgang dertil taler også, at det måske i nogen grad kan opmuntre til oprettelse af flere pensionskasser. Der er vist ingen tvivl om, at hvis en virksomhed således kan se hen til, at de midler, den anbringer i en pensionskasse, for en større eller mindre dels vedkommende kan frugtbargøres i virksomheden selv og ikke skal lægges hen i en helt anden kasse, ligger deri for mange virksomheder en større opmuntring til at oprette pensionskasse. Det kan tale for, at pensionskasserne får denne ret. Jeg synes også, man skal være lidt forsigtig med på forhånd helt at sige nej til det, fordi vi allesammen er interesseret i, at så mange virksomheder som muligt i så stor udstrækning som muligt opretter pensionskasser. Imod kan anføres det, det ærede medlem anførte, og som jeg også har været inde på, at som regel halvdelen af midlerne er de pågældende funktionærers, og at tab, selvom det er begrænset til en tiendedel, og forudsat altså at man har anbragt hele tiendedelen i egen virksomhed, vil medføre et tab for de forsikrede, en forringelse af den pension, de har ventet at få, fordi deres pension er afhængig af, om pensionsfondets midler er tilstede eller ej. Og den ærede foregående taler har ganske ret i, at selvfølgelig vil der kunne blive tab, som kan være ret følelige for de pensionerede. Her må man heller ikke glemme, at selvom en virksomhed i dag er nok så godt konsolideret, kan der komme en dag, da konjunkturerne går imod og den kommer i vanskeligheder og går nedem og hjem, og hvis en tiendedel af fondets midler er anbragt i virksomheden, er de penge naturligvis borte.

Jeg skal ikke sige mere om dette spørgsmål. Jeg giver kun udtryk for, at jeg deler den ærede foregående talers betænkeligheder ved anbringelsen af fondets midler i virksomheden selv. Jeg deler derimod ikke betænkelighederne med hensyn til anbringelse i aktier, fast ejendom, panteobligationer og andre værdier.

Som jeg begyndte med at sige, hilser jeg i det store og hele med tilfredshed, at disse institutioner nu kan bevæge sig lidt ind på

aktievæsenets område og sikre sig et større udbytte, og at de under de usikre pengeforhold, vi kan komme ind under, og som vi har oplevet i disse år, her kan sikre sig en andel i konjunkturstigningen. Jeg kan derfor ikke være enig med den ærede foregående ordfører i, at man skulle tage bestemmelsen om aktierne ud af lovforslaget. Når det kun drejer sig om en sådan bagatel, at forsikringsselskaberne og pensionskasserne kan anbringe ialt 2 pct. af deres fonds i aktier, er der ikke så megen risiko derved.

På den anden side er jeg enig i, hvad der blev sagt før, at det såmænd ikke er sikkert, det kan blive så umådelig stor en fordel for livsforsikringsselskaberne og pensionskasserne at vandre ud på aktieselskabernes gebeter. Der er i virkeligheden meget få aktieselskaber, der over f. eks. 20 år har givet mere end en gennemsnitsrente af 4—5 pct., og hvis man i dag ville købe solide sikre aktier til de gældende kurser, er det også begrænset, hvad man kan få i udbytte. Privatbankaktier i dag giver en effektiv rente på 5,67 pct., Landmandsbankaktier 5,32 pct., Forenede Papirfabrikker 6,35 pct., skibsfartsaktier giver et noget højere udbytte, f. eks. giver Dansk-Fransk en effektiv rente på 10,61, DFDS 9,26, men så er man også straks inde på et meget farligere område, idet vi alle ved, at rederiselskabernes udbytte over en længere årrække er uhyre varierende. Jeg går ud fra, at man vil være meget forsigtig med at holde sig til de aktier, for hvilke der er udsigt til et nogenlunde stabilt udbytte, men så tror jeg heller ikke, at der er så forfærdelig meget at tjene ved det for forsikringsselskaberne.

En anden fordel ved at give forsikringsselskaberne og pensionskasserne adgang til at anbringe deres penge i aktier er, at man derved giver dem adgang til mere positivt at hjælpe erhvervslivet, så sandt som aktieselskabsformen i et land som vort meget ofte er den eneste mulighed for at skabe virksomheder og dermed forøge produktion og beskæftigelse. Jeg synes, der er noget tiltalende ved, at disse institutioner med deres ret store midler nu også kan komme til at strække deres hjælpende hånd ud her, selvom jeg som sagt understreger, at det er et meget begrænset beløb, de kan anbringe, nemlig 2 pct. af fondets midler.

Der er derimod et minus ved, at man giver adgang til at anbringe en tiendedel i for-